

ת"פ 33499/12/19 - מדינת ישראל נגד ש' ב' ד' א'

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' ב' ד' א' (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ש' ב' ד' א' (עציר)

הנאשם

בשם ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה לסרי

בשם ב"כ הנאשם: עו"ד איתי בן נון

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. בתאריך 21.9.2020 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקונו של כתב האישום, בעבירות שעניינן **תקיפה סתם בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, מספר חודשים עובר ליום 16.8.2019, במועד שאינו ידוע במדויק, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין בת זוגו בעת הרלוונטית, נ' א' (להלן: המתלוננת). על רקע הוויכוח הגיע הנאשם לבית המתלוננת, קילל אותה, ירק בפניה ובהמשך נטל מצית וקירב אותה לעברה.

ביום 16.8.2019 סמוך לשעה 15:30, עת יצאה המתלוננת מביתה, הגיע הנאשם ואמר לה: "תודה תודה הלוואי שנראה אותך את חושבת שאת יכולה להתעלם ממני". בשלב זה תפס הנאשם בשיערה של המתלוננת והוריד אותה ארצה, ובתגובה זעקה המתלוננת שיעזוב אותה. מיד לאחר מכן משך הנאשם את המתלוננת לכיוון מפלש (פסאז') סמוך כשהוא אוחז בשיערה, הטיח אותה בקיר ואמר לה: "אני יודע שזה הסוף שלנו, היום אני גומר אותך, תביאי לי את המפתח של האוטו, תביאי לי את הטלפון, תביאי לי את הכרטיס אשראי". בהמשך, קרע הנאשם את חולצתו וירק בפניה של המתלוננת. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת שריטה מעל מרפק ימין.

3. כחלק מהסכמות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. מאז ועד היום הוגשו בעניינו של הנאשם לא פחות מארבעה תסקירים, תוך שהדיון נדחה מעת לעת על מנת לאפשר לו להשתלב בהליך הטיפול. בתסקיר השלישי מיום 1.9.2021 המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה שיקומית לאור הליך הטיפול שעבר עד אותו מועד, על אף שזה טרם הסתיים. עם קבלת התסקיר, מצאתי להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן לצורך בחינת האפשרות להטיל עליו, בין היתר, צו של"צ. אלא שמהתסקיר האחרון מיום 14.11.2021 עלה שהנאשם נעצר במסגרת תיק אחר, והקשר עמו נותק. בנסיבות אלו נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית.

4. במועד שנקבע להשלמת הטיעונים לעונש, עתר ב"כ הנאשם לדחות את הדיון עד להחלטת בית המשפט ביחס לאפשרות שחרורו של הנאשם לגמילה בקהילה טיפולית, במסגרת הליך המעצר בתיק האחר, שלדבריו עתידה להינתן ביום 2.1.2022. בנסיבות העניין מצאתי לדחות בקשה זו, והצדדים נתבקשו להשלים טיעוניהם לעונש.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. הטיעונים לעונש בתיק זה נפרשו על פני שלוש ישיבות לצורך מעקב אחר התקדמות הנאשם.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות ולמגמת ההחמרה בפסיקה בעבירות מסוג זה. בשים לב לפסיקה הנוהגת ביקשה התובעת לקבוע מתחם ענישה הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר.

אשר לעונש בתוך מתחם הענישה - עוד בטרם הוגש התסקיר האחרון, סברה המאשימה כי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן כעונש עיקרי חורגת ממתחם הענישה ללא כל הצדקה, בהינתן שהנאשם היה מצוי בשלב ראשוני בלבד של הטיפול ובשים לב לכך שמסוכנותו לא פחתה. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (1/ת) והוטעם עברו הפלילי המכביד. לאור האמור, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של מתחם הענישה שהוצע, לצד קנס, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. לאחר קבלת התסקיר האחרון, ממנו עלה שהנאשם נעצר, שבה התובעת על טיעוניה והפעם ביתר שאת.

6. עובר למעצרו של הנאשם עתר בא כוחו לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן, בהדגישו את הליך השיקום המרשים שעבר הנאשם. עוד הפנה להליכים טיפוליים בהם נטל חלק בעבר (נ/1-3/נ) נטען שהנאשם מגויס לטיפול ונוקט פעולות אקטיביות לקידום מצבו כמפורט בתסקיר; הנאשם שומר על ניקיון מסמים מזה תקופה ארוכה, מתמיד בעבודתו ובנטילת טיפול תרופתי, הוא אינו בקשר עם המתלוננת ומצבו הנפשי מאוזן. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונשי הנע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, אולם הוסיף שככל שייקבע מתחם מחמיר מזה, הרי שיש מקום לחרוג ממנו מטעמי שיקום.

לאחר קבלת התסקיר האחרון, חרף העדכון בדבר מעצרו של הנאשם, שב הסנגור על טיעונו ועתר להשית על הנאשם לכל היותר מאסר מותנה, בטענה כי "שום דבר לא השתנה" מאז ניתן התסקיר הקודם. לשיטתו, בהינתן חזקת החפות העומדת לנאשם בתיק החדש, "בית המשפט אינו מוסמך לשנות את פני המצב" אך משום שהנאשם נעצר.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הודה על ההזדמנויות שניתנו לו וביקש את רחמי בית המשפט. לדבריו, הוא לא ביצע את המיוחס לו בתיק החדש בגינו נעצר והוא רוצה להוכיח את חפותו. הנאשם ביקש "עוד חודש של הזדמנות" במהלכו ישוחרר, לשיטתו, לגמילה בקהילה סגורה במסגרת התיק החדש, ולהבנתו אף יזכה לסיוע להסדרת חובותיו הכספיים. הנאשם הסביר שהוא מעוניין להמשיך בדרך השיקום וחושש מכך שבבית הסוהר ההליך ייגדע.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירות בנסיבות בהן בוצעו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים המוגנים שנפגעו ונסיבות ביצוע העבירות

9. במעשיו פגע הנאשם בזכות המתלוננת לכבוד ולביטחון בתוך המערכת הזוגית. האלימות התרחשה בשתי הזדמנויות; בפעם הראשונה בביתה של המתלוננת בו היא אמורה לחוש בטוחה יותר מכל ובפעם השנייה ברחוב, מחוץ לביתה, תוך שהנאשם אדיש לעובדה כי מעשיו גלויים לכל והוא עלול להיתפס. בשתי ההזדמנויות ירק הנאשם על המתלוננת, אקט מבזה ומשפיל כשלעצמו, איים עליה שיהרוג אותה, ובמקרה אחר קירב לעברה מצית. עוד יש לתת את הדעת לכך שבפעם השנייה החריף הנאשם את האלימות, בכך שמשך את המתלוננת בשיערה תוך שגרר אותה ברחוב והטיח אותה בקיר באופן שאף גרם לה לחבלה קלה. בנקודה זו יש לציין שעל אף העובדה שהחבלה שנגרמה בפועל אינה מן החמורות, הרי שהנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מהתקיפה חמור יותר.

10. בנסיבות המתוארות הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה

11. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין שכולם, למעט אחד, חמורים בנסיבותיהם מענייננו, בהם נקבעו מתחמי ענישה המתחילים במאסרים קצרים ומסתיימים במאסרים למשך 18 חודשים. לעומת זאת, הפנה ב"כ הנאשם לפסקי דין בגדרם נקבעו מתחמי ענישה הנעים החל ממאסר מותנה ועד למאסרים בני פחות משנת מאסר בפועל במקרים הדומים בחומרתם לענייננו. ואולם, באותה נשימה יש לתת את הדעת לכך שמרבית מפסקי הדין הללו ישנים ולפיכך הם אינם משקפים את מגמת ההחמרה שחלה בשנים האחרונות בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירות אלימות כלפי בת זוג בפרט. לפיכך, פסקי הדין שהוצגו היו נכונים לשעתם ולנסיבות המקרים הפרטניים שנדונו במסגרתם, וניתן אף לומר שדווקא העובדה שאין מדובר בפסקי דין מהעת האחרונה, מחזקת את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר משמעותי.

פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 36745-05-21 פיליפצ'וק נ' מדינת ישראל (19.7.2021) נדון ערעורו של נאשם שהורשע על ידי, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג. באותו מקרה איים הנאשם בפגיעה במתלוננת, באחת הפעמים בדרך של שליחת מסרון, בעוד שהתקיפה הייתה ברף חומרה נמוך ותוך הפרת תנאי שחרור. בנסיבות אותו מקרה, שהוא קל מהמקרה שבפנינו, קבעתי מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, בין היתר בהתחשב בעברו הפלילי המכביד. בפסק הדין נקבע שהמתחם העונשי יחל ממספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועונשו של הנאשם הופחת ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ב. בעפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), נדון ערעורו של נאשם שהורשע, על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו, בכך שסטר לה בפניה ובהמשך הכה אותה בכל חלקי גופה בעודה שרועה על הקרקע. בית המשפט שלערעור אישר את עונשו של הנאשם, שעמד על 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, כמו גם את מתחם הענישה הנע בין "מספר חודשי מאסר בפועל" ועד ל-18 חודשים. בתוך כך, נקבע שעל בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה כי החברה לא תסבול מעשים מסוג זה.

ג. בעפ"ג (מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), אושר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם שהורשע בתקיפת בת זוגו במכותאגרוף, לנגד עיני ילדיהם ועוברי אורח. התקיפה הופסקה רק לאחר ששוטר הרחיק את הנאשם מהאישה. הנאשם משך את ערעורו בהמלצת בית המשפט. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר.

ד. בת"פ (רמ') 6295-12-16 מדינת ישראל נ' חגאג (18.12.2018), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובהפרת צו שיפוטי. באותו מקרה תקף הנאשם את זוגתו, בין היתר, במכות אגרוף בכתפה, בגבה ובראשה וכתוצאה מכך גרם לה לחבלות בראש בדמות שפשוף. באישום השני הגיע הנאשם לבית המתלוננת בניגוד לצו שיפוטי. לאישום העוסק בתקיפה נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר ואילו לאישום השני נקבע מתחם הנע בין "מספר חודשים" ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר אופק שיקומי ובעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של הנאשם על גזר הדין נמחק בהסכמתו [עפ"ג (מרכז-לוד) 5356-01-19 חגאג נ' מדינת ישראל (25.3.2019)].

ה. בת"פ (נת') 5194-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.11.2019) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים לאחר שאיים בשלוש הזדמנויות לפגוע בבת זוגו ואף הכה אותה בפניה ובראשה במכות ובסבירות. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר הנע בין מספר חודשים לבין

18 חודשים, ועל הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי עשיר, הוטלו 15 חודשי מאסר כעונש עיקרי.

פסקי הדין שהוגשו מטעם הנאשם:

א. ברע"פ 7720/12 פלוני נ' מדינת ישראל (12.11.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירות אלימות קשות כלפי ילדיו וכלפי בת זוגו, שכללו באחד המקרים אף שימוש בחגורה. בית המשפט העליון הותיר את הרשעת הנאשם על כנה וכן את העונש שהוטל עליו שכלל צו מבחן, מאסר מותנה וצו של"צ. באותו מקרה מדובר היה בנאשם נעדר עבר פלילי שתרם רבות לחברה. הנה כי כן מדובר במקרה חריג ביותר שאינו מעיד על הכלל.

ב. בת"פ (שלום ים) 53744-08-16 מדינת ישראל נ' איילא (15.7.2018) הורשע נאשם נעדר עבר פלילי על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים לאחר ששפך על בת זוגו מים ובהמשך הכה אותה באמצעות מגב במרפקה, סטר לה ואיים עליה באומרו כי יש לו אקדח ולא אכפת לו לשבת בכלא. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה וצו של"צ לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועל הנאשם הושת עונש עיקרי של מאסר מותנה וצו של"צ.

ג. בת"פ (ראשל"צ) 59336-05-15 מדינת ישראל נ' פלוני (18.7.2017) הורשע הנאשם על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובאיומים לאחר שסטר לה ואחז בחוזקה בצווארה כך שנגרמו לה המטומות בצוואר ובהזדמנות אחרת איים להרוג את בת זוגו ובתה. נקבע מתחם ענישה "החל ממאסר על תנאי (במקרים נדירים) וכלה ב-10 חודשי מאסר בפועל והוטל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות כעונש עיקרי.

ד. בת"פ (שלום ים) 33505-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (9.7.2014) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש לאחר שסטר לבת זוגו ומשך בשערה ובהמשך הכה בעינה עם נעל וגרם לה לחבלה של ממש. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועל הנאשם, נעדר ער פלילי, הוטל מאסר מותנה כעונש עיקרי.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 20069-04-13 מדינת ישראל נ' חזוט (21.9.2015) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, שתי עבירות של תקיפת בת זוג ובעבירת איומים. מעשי הנאשם כללו, בין היתר, דחיפה בגב, מכה בבטן, תפיסה בצוואר, מתן אגרוף, והפלת המתלוננת ארצה באופן שגרם לה לשריטות ולסימן כחול. באותו מקרה לא נקבע מתחם ענישה, אולם צוין כי בשים לב לנסיבות האירועים, ראוי היה לטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך מספר

חודשים. בסופו של יום הועמד עונשו של הנאשם על מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות, לאחר שנמצא שהנאשם היה מצוי בעיצומו של הליך שיקום "רציני ביותר" ובשים לב לחלוף הזמן.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 51687-02-14 מדינת ישראל נ' פלוני (6.7.2015) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שאיים על אשתו שיהרגה והכה אותה בפניה ובגופה באופן שהותיר על גופה סימני חבלה שטחיים. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה וענישה נלווית לבין 10 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל צו של"צ ומאסר מותנה. ערעור שהגיש הנאשם נדחה בהסכמתו [עפ"ג 27847-08-15 פלוני נ' מדינת ישראל (22.11.2015)].

12. אשר על כן, לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו, לעוצמת הפגיעה בהם ולנסיבות ביצוע העבירות, ובכלל זה לעובדה שמדובר באלימות שחזרה בשתי הזדמנויות, הגם שאינה ברף חומרה גבוה, אופי האיומים והשימוש במצית, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שמתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

13. הנאשם כבן 40, גרוש ואב לילדה בת 19. הנאשם סיים 9 שנות לימוד ולא גויס לצבא על רקע מעורבותו בפלילים. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל לא פחות מ-9 הרשעות קודמות בעבירות מתחום הסמים והאלימות, ומיעוטן מתחום הרכוש. לחובתו אף רישום נוסף שהסתיים ללא הרשעה בעבירה של חבלה או פגיעה כשהעברין מזוין. הנאשם ריצה בעברו שני עונשי מאסר בפועל (לתקופות של 6 ו-7 חודשים) בגין עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק שהופנו כלפי גרושתו (שאינה המתלוננת בכתב האישום הנוכחי). נוסף על כך ריצה הנאשם עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות בגין עבירות סמים, במסגרתו אף הופעלו שתי תקופות מאסר על תנאי. כל אלו לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולהסתבך פעם נוספת בעבירות אלימות כלפי בת זוג.

מתסקירי המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם (מהימים 1.2.2021, 13.5.2021, 1.9.2021 ו-14.11.2021) עולה שהנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש ומאובחן כסובל מבעיית התמכרות והפרעת אישיות לא ספציפית. מגיל 20 החל הנאשם להשתמש בסמים ואט אט הפך השימוש לאינטנסיבי וכלל חומרים פסיכו-אקטיביים כגון קוקאין, הרואין, משככי כאבים ואלכוהול. לאורך השנים עבר הנאשם הליכי גמילה במסגרות שונות, ובהן טיפול בקהילה טיפולית "רטורנו", אותו סיים בהצלחה. לדברי הנאשם הוא הצליח לשמור על ניקיון מסמים לאורך שנים עד למות אחיו בשנת 2018, אז חזר להשתמש בסמים, לדבריו על רקע המשבר שפקד אותו. עוד עולה שלנאשם חובות כבדים בהוצאה לפועל.

בהתייחס לעבירות, נטל הנאשם אחריות לביצוען, הביע צער וחרטה על מעשיו וטען שהתקשה לווסת דחפיו הואיל והיה נתון תחת השפעת סמים.

14. כאמור בפתח הדברים, שלושת התסקירים הראשונים מתארים את התקדמות הנאשם בהליך טיפולי, במסגרתו

פעל הנאשם לקידום מצבו, התמיד בטיפול הפסיכיאטרי וביחידה לטיפול בהתמכרויות, ושמר על ניקיון מסמים לאורך תקופה ארוכה. במצב דברים זה המליץ שירות המבחן להעדיף את האפיק השיקומי ולהטיל על הנאשם צו מבחן לצד רכיבי ענישה נוספים. בשלב זה הוריתי לבחון אפשרות להטיל על הנאשם עונש של צו של"צ, ואולם, דווקא בשלב בו היה על הנאשם לשמור על עצמו מכל משמר הוא נעצר במסגרת תיק חדש שנפתח נגדו, כאשר לדברי הצדדים במהלך הדיון האחרון הוברר שמדובר בתיק אלימות. לאור ניתוק הקשר עם הנאשם ומעצרו בתיק החדש, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו על ענישה שיקומית.

כפי שציין ובצדק ב"כ הנאשם, לזכות הנאשם עומדת חזקת החפות ואין להענישו במסגרת תיק זה על מעשים שטרם הוכחה אשמתו בהם. ואולם, בהינתן שהנאשם נעצר וההליך הטיפול נגדע, הרי שעונש שיקומי אינו עומד עוד על הפרק. ובאותו עניין - אין בידי לקבל את עתירת ההגנה לדחות את הדיון בתיק זה עד לביור מצבו המשפטי של הנאשם בתיק החדש. כתב האישום בתיק זה הוגש עוד בשנת 2019, כאשר חלוף הזמן נבע מדחיית הדיון מספר פעמים לצורך ניצול ההליך המשפטי לקידום הטיפול בנאשם. על אף שהנאשם התמיד בטיפול ודומה היה שהוא צועד בנתיב הנכון, נגדע ההליך השיקומי בנסיבות התלויות בנאשם. משמעות קבלת עתירת הנאשם לדחיית הדיון היא המתנה להחלטות שיתקבלו במסגרת התיק החדש בתחומים שונים ובהם קבלת תסקיר שירות מבחן בהליך המעצר, במידת הצורך קבלת תסקיר משלים, מציאת מסגרת שיקומית ככל שיוחלט על אפשרות שחרור, שחרור הנאשם למסגרת זו, המתנה לעדכון בדבר מצבו של הנאשם במסגרת השיקומית, ובמקביל - ניהול המשפט בתיק העיקרי, שכן לטענת הנאשם הוא כופר במיוחס לו. כל אלו הליכים שיכול ויארכו זמן רב, וניתן אף לשער שנוכח הליך השיקום העמוק לו זקוק הנאשם, אף זמן רב ביותר. לכן אין בידי לתת יד.

15. לצד האמור, העונש שייקבע בתוך המתחם ייתן ביטוי, בין היתר, למאמציו של הנאשם במסגרת הליך הטיפול לאורך 8 חודשים, למצבו הנפשי (נ/1), להודאתו, לחרטה שהביע, ליתור הצורך להעיד את המתלוננת ולחיסכון בזמן השיפוט.

16. בשל מצבו הכלכלי הרעוע של הנאשם ולאור העובדה שאין מדובר בעבירות בעלות היבט כלכלי, לא מצאתי להשית על הנאשם קנס כספי.

17. בשים לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, לרבות בעבירות אלימות ובפרט בעבירות של אלימות בתוך המשפחה, עונשי המאסר שריצה בעבר, שלא היוו עבורו גורם מרתיע, ומנגד הודאתו במיוחס לו ויתר הנסיבות שצוינו לקולא, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק המרכזי של המתחם העונשי. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר בין התאריכים 1.9.2021-30.8.2019. מאחר שהנאשם נתון במעצר בתיק אחר, הוא יחל בריצוי עונשו החל מהיום.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות.

ג. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת איומים.

ד.פיצוי למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום המתוקן, בסך 2,500 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 16.1.2022, והוא יועבר למתלוננת בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

18. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

19. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מהליכי המעצר הקשורים לתיק זה, יושבו לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.